

Borzalmas halálos szerencsétlenség a felvonókészüléken

Az egyik Tisza Lajos-köruti palota harmadik emeletéről elindult lift elkapta és halálra zúszta Tóth Gyula postaalíztiszt

(A Délmagyarország munkatársától.) Pénteken délelőtt borzalmas, halálos kimenetelű szerencsétlenség történt a Tisza Lajos-körut 32. számú házban, amely Széki egyetemi tanár tulajdona. A palota harmadik emeletén Tóth Gyula 31 éves levélhordó ki akart szállani a liftből, a készülék azonban még mielőtt kilépett volna, megindult,

az egy lábbal már kívülálló levélhordót magával rántotta és összenyomta.

A szerencsétlen levélhordó azonnal meghalt. Egészen különös körülmények között játszódott le a borzalmas tragédia és még nem tisztázódott teljesen, hogy a szerencsétlenséget a postás vigyázatlansága, vagy a lift működésében beálló zavar okozta-e.

Tóth Gyula II. osztályu postaalíztiszt a Belvárosban teljesített szolgálatot, a Kigyó-ucca, a Tisza Lajos-körut és a Feketesas-ucca közötti területen. Ezen a részen mindenki jól ismerte a piros-pozsgás arcú, vidám levélhordót. Tóth pénteken reggel is megkezdte szokásos szolgálati útját és vitte ki a leveleket. Körülbelül tíz órakor ért a Tisza Lajos-körut 32. számú házhoz. A harmadik emeleti lakásokba címzett leveleket kellett kézbesítenie és hogy ne kelljen a lépcsőn felgyalogolnia, kulcsával kinyitotta a liftet és elindult a géppel felfelé. Amikor ezután történt, azt csak a helyszínen megjelent hatósági emberek rekonstruálták.

Az egyik háztartási alkalmazott minden ízben remegve mondta el a borzalmas szerencsétlenséget:

— Vártuk a levélhordót. Minden nap ilyen időben szokott jönni, leginkább csak a liftet igyekezett felfelé. Tíz órakor kinéztem a folyosóra és akkor láttam, hogy

a postás bele van szorítva a lift és a fal közé, körülötte vértócsa...

A felfedezés után nyomban értesítették a rendőrséget, ahonnan dr. Deák Ferenc fogalmazó vezetésével bizottság szállt ki a helyszínre. Tóth Gyula ekkor már halott volt. Térdelő helyzetben volt belapítva a lift és a fal közé. Egészen úgy, mintha elejtett volna valamit és fel akarta volna venni. Az orrából nagy sugár vér tódult ki, kezei merevedten kifordítva feküdtek, arca teljesen megfeszítve, a felismerhetetlenségig eltorzult. Jobblába mélyen a hasba furódott, ballába a liftkamrá fölélt lógott. Mellelte a földön egy fél kifli hevert, — uzsonnájának a maradéka.

A rendőri bizottság egyelőre csak azt tudta megállapítani, hogy Tóth Gyulában már nincs élet.

A holttestet meg sem tudták mozdtatni a helyről, olyan szorosan volt beékelve a lift és a fal közé.

Tűzoltókért telefonáltak, akik kivonultak egy szerkocsival, de az ő fáradozásuk is hiábavalónak bizonyult. A lift vezetékeiben rövidzárlat állt elő, kivágta a biztosítékot, megszűnt az áramszolgáltatás, a liftet nem tudták elindítani, úgy, hogy

a szerencsétlen Tóth Gyula holtteste még órákon át feküdt a lift halálos szorításában.

Kijöttek a villanytelep emberei is, megkezdtek a lift hibájának a kiválasztását és déli 12 órakor szabadították ki a holttestet.

A rendőrorvosi vizsgálat szerint

a lift összeroppantotta Tóth Gyulának a mellkasát, eltorzította a hátgerincét, a hasba benyomódott jobbláb pedig a belső szervekben végzett végzetes pusztítást,

úgy, hogy a halál pillanatok alatt következhetett be.

Csakhamar megjelentek a helyszínen a posta emberei is, Rohonyi Gyula technikai szakértő, a vizsgálóbíró és az együttes vizsgálódás során igyekeztek a szerencsétlenség lefolyását tisztázni.

Minden valószínűség szerint a dolog úgy történhetett, hogy amikor Tóth Gyula felért a III. emeletre, kinyitotta a lift ajtaját, hogy kiléphessen a folyosóra. A lift megállt és Tóth ezután a folyosóra vezető rácsot akarta kinyitni. A lift ebben a pillanatban megindult és mielőtt Tóth kinyithatta volna a vasrácsot,

a már mozgásban levő készülék elkapta, félíg maga alá szorította és a falhoz lapította.

Tóth Gyulának guggoló helyzetében még a postásapka is a fején maradt.

Órákon át tartott, amíg a liftet megindíthatták és hosszú ideig tartott a szakértői szemle is. A palota házmeistere mondja, többször figyelmeztette Tóthot, ne használja a liftet, mert nincs engedélye. Tóth azonban, szerinte, nem hallgatott a figyelmeztetésre, saját kulcsával nyitotta ki a földszinten a lift-hez vezető rácsot. Érdekes, hogy liftkulcsot

Tóth Gyula senkitől sem kapott, amivel a rácsot kinyitotta az a postahivatalban levő iróasztalának volt a kulcsa, amely éppen beleillett a rács zárjába. A rendőrorvosi vizsgálat után Tóth Gyula holttestét a törvényszéki orvostani intézetbe szállították, ahol felboncolják.

A szerencsétlenség hírére pörök alatt több száz főnyi tömeg verődött össze a palota körül. Egy szakasz rendőr vezényelt ki a rendfentartására. Pontosan senki sem tudta mi történt, de a tűzoltó kocsit, a hullaszállító furgont és a gázgyár szerelő autóját feltűnést keltett.

Tóth Gyula 1916 óta állott a posta szolgálatában. Végzetlenül rendes és megbízható levélhordónak bizonyult, akit a közönség is nagyon szeretett. Tóth családos ember volt, feleséget és két gyermeket hagyott hátra. Szőregyen lakott, onnan járt be naponta kerékpárjával nehéz kötelességét teljesíteni. A szerencsétlenségről először a rendező pályaudvaron szolgálatot teljesítő vasutas bányát értesítették, aki megrendülten, zokogva érkezett meg szerencsétlenül járt öccse holttestéhez. Feleségét később értesítették.

A rendőrség a szerencsétlenség ügyében a legtüzetesebb nyomozást folytatja le annak a megállapítására, hogy a lift működésében beállott hiba mennyiben járult a baleset előidézéséhez, ennek következtében pedig terhel-e valakit felelősség gondatlanságért.

A halálraítélt Olajos Károlyné a szegedi tábla előtt

Pénteken a bizonyítás kiegészítésének adalt ismertették — Szombaton hirdetik ki az ítéletet

(A Délmagyarország munkatársától.) A halálra ítélt Olajos Károlyné bűnügyét pénteken kezdte tárgyalni másodízben a szegedi ítélőtábla Kovács tanácsa. Olajos Károlyné, mint emlékeztet, 1927-ben Vészton megölte férjét, Szabó Istvánt, majd férjhez ment Olajos Károlyhoz. A gyulai törvényszék halálos ítéletét 1930 augusztusában a szegedi ítélőtábla is helybenhagyta. A Kuria 1931 januárjában foglalkozott az ügyvel és a bizonyítás kiegészítése végett visszaküldte az ítéletet a szegedi táblának.

Az ítélőtábla augusztus 28-án is tárgyalta ezt az ügyet, de itt újabb bizonyítási kérelemmel állott elő az ügyész és a védelem, úgy, hogy a bíróság a bejelentett fontos adatok kivizsgálása miatt elnapolta a tárgyalást. A védő ezen a tárgyaláson azt kérte, hogy hallgasson meg a bíróság szakértőket arra nézve, hogy kezelik-e az orvosok a maláriát arzénnel, valamint vegyészszakértőket arra nézve, hogy a koporsóban talált arzén nem származhatott-e a koporsó felforgatásából, a művirég kisoruból.

Dr. Zombory Jenő főügyész helyettes bizonyítási indítványában elmondotta, hogy Vészton majdnem ugyanabban az időben két mérgezés volt. Az egyik per vádlottja A. Tóth Imréné, aki a vád szerint férjét tette el láb alól. A. Tóth Imréné és Olajos Károlyné jó barátok voltak. A két asszony letartóztatása után egy cellába került a gyulai ügyész fogházában és ott megesküdtek egymásnak, hogy egyik sem fog terhelő adatokat szolgáltatni a másik ellen és a bűncselekmények elkövetését körömszakadtáig tagadják. A két asszony cellatársai előtt bevallotta, hogy együtt vásárolták Budapesten a mérget 18 mázsa buzárért és a mérge hatását előbb A. Tóth Imréné próbálták ki. A. Tóth Imre halála után, két hónap múlva került sor Szabó István megölésére. A cellatársak a két asszony beszédéről jelentést tettek. A. Tóth Imrénét a törvényszék bizonyítékok híján felmentette és amikor ügye a szegedi tábla elé került, erre a cellabeli beszélgetésre nézve bizonyítást rendelt el a bíróság és úgy határozott, hogy tanuként kihallgatja a cellatársakat, valamint Olajos Károlyt. A bíróság a pénteki tárgyaláson ismertette az újonnan beszerzett adatokat.

A fekete fejkendő, megtört Olajos Károlyné a tárgyalás előtt megkérdezték a folyosón.

— Na, mit álmódott az éjjel?

— Azt álmodtam — válaszolta csendesen —, hogy sekélyvízi patakok látnak magam előtt és könnyűszerrel át tudok kelni a tulsó partra...

A bíróság első sorban is ismertette a bűnper iratát, majd rátértek az újabb adatokra. A gyulai

törvényszék bírja, aki a vizsgálatot meg volt bízva, kihallgatta Olajos Károlyné cellatársait, akik azonban arra nézve, hogy Olajosné bevallotta-e a gyilkosságot, nem tudtak nyilatkozni.

— Olajosné — vallották — roppant zárkózottan viselkedett, senkivel se beszélt és nem nyilatkozott.

D. Kiss Istvánné jóval többet tudott mondani. Ez az asszony a fogházban bizalmasa lett Olajosnénak. Bevallotta, hogy Olajosné megbízásából levelet is csempészett az ugyancsak fogoly A. Tóth Imrénének és kiszabadulása után levelet vitt Olajosnétől gyermekeinek. A leveleket is sikerült megszerezni. Az A. Tóth Imrénének írott egyik levélben azt panaszkolta Olajosné, hogy Tóthné indított ellene házast és ő volt az, aki légykővet csempészett férje koporsójába, hogy az arzen-tartalmú légykő ellene bizonyítékot szolgáltatson. Erős szavakkal szidalmazza levelében volt barátnőjét és azzal yádolja, hogy mindezt azért tette, mert elvette tőle Olajos Károlyt. Levele végén pedig a következő szavak olvashatók többek között:

— Ha gyilkoltam is, én csak egyet gyilkoltam...

Egy másik levelet gyermekeinek küldött Olajosné és ebben óva intte gyermekeit attól, hogy A. Tóth Imrénének higgyenek. A gyilkosságról itt nem tett említést.

A bíróság ezután rátért a védelem által kért bizonyítás kiegészítési eljárás eredményének ismertetésére. Az Igazságügyi Orvosi Tanács azt a véleményét terjesztette elő, hogy a maláriát nem szokás arzénnel gyógykezelné, a malária orvossága a kínin. A vegyészeti szakértő véleménye sem kedvező Olajos Károlynéra. A vélemény szerint a koporsó alkatrészeiből és a virágokból nem kerülhetett oly nagy mennyiségű arzén a koporsóba, mint amilyen mennyiséget ott találtak.

A bíróság a tárgyalást szombaton folytatja. Ekkor kerül sor a még hátra levő iratok ismertetésére. Ítéletet előreláthatólag a délutáni órákban hirdetik a bíróság.

A leghatalmasabb érzékszervi attrakció

A négy ördög

a 35v5 hét szonációjá

a Belvárosban